

sendelsen anses for B-indkomst og som sådan modregnes i det samlede fradrag, der for hele året tilkommer den skattepligtige. Er B-indkomsten (understøttelsen) større end fradraget, vil der herefter ikke blive foretaget noget fradrag i lønindtægten efter hjemsendelsen, forinden kildeskatten beregnes.

Det vil rejse betydelige praktiske vanskeligheder at tilrettelægge en ændret fremgangsmåde for den foreløbige beskatning af personer, der i samme indkomstår har både A-indkomst og B-indkomst, således at den anførte ulempe undgås. Problemet løses formentlig mest hensigtsmæssigt ved — som anført i spørgsmålet — at bestemme, at de omhandlede understøttelser anses for A-indkomst. I så fald vil den skattepligtiges fradrag blive fordelt til udnyttelse ved den foreløbige beskatning over hele det år, i hvilket hjemsendelsen sker.

Det omhandlede spørgsmål er fra anden side rejst over for finansministeriet og har været genstand for drøftelse med bl. a. socialministeriet og kildeskattedirektoratet. Når de praktiske spørgsmål, som ændringen rejser, er afklaret, vil der kunne udstedes en bekendtgørelse om de ændrede regler.

Spørgsmål 6:

I hvilket omfang gives der nu tilladelse til at anvende forskudt regnskabsår?

Svar:

Statens ligningsdirektorat har om dette spørgsmål meddelt følgende:

„Tilladelse til at anvende forskudt regnskabsår gives som hovedregel af de respektive amtsligningsinspektorer. Man har ikke i ligningsdirektoratet nogen statistik over, hvor mange tilladelser der årligt gives, for så vidt angår personer.

Kildeskattelovens ikrafttræden har ikke givet anledning til ændring af praksis for meddelelse af tilladelse til anvendelse af forskudt regnskabsår bortset fra, at man af praktiske grunde afslår omlægning, når skatteyderen selv eller dennes ægtefælle har betydelige A-indtægter, hvori der skal ske indeholdelse.

Indførelsen af momsen gav anledning til, at ligningsrådet vedtog, at tilladelse som hovedregel kun skulle gives til afslutning af regnskabsåret på et med en momstermin

sammenfaldende tidspunkt, men bortset herfra følger man stadig den på foranledning af en henstilling fra folketingets udvalg til behandling af ligningsloven i november 1958 indførte praksis, hvorefter tilladelse normalt gives til at afslutte regnskab med indtil et halvt års forskydning, og hvorefter der undtagelsesvis tillades større forskydning.

Det årlige antal af andragender og givne tilladelser til omlægning synes stort set at være uændret, dog nærmest med en tendens til nedgang i året 1970.

Kun for så vidt angår selskaber og foreninger behandles samtlige andragender af ligningsrådet og ligningsdirektoratet, og også på dette område er omfanget af tilladelser til ændring af regnskabsåret stort set uændret, hvorved skal bemærkes, at der inden for det sidste halve år har været en klar tendens til at søge omlægning fra et forskudt regnskabsår til kalenderåret, hvilket menes at have sin baggrund i praktiske hensyn bl. a. afregning af kildeskat. En tilsvarende tendens menes i øvrigt også at kunne spores for så vidt angår erhvervsdrivende personer.“

Spørgsmål 7:

Anvendelsen af forskudt regnskabsår medfører en skattekredtmæssig fordel for den pågældende skatteyder. Kunne det ikke være rimeligt, om man ved en bestemmelse i kildeskatteloven, f. eks. om rentetillæg til skatten i disse tilfælde, søgte at begrænse denne fordel?

Svar:

Skatteydere, der har forskudt indkomstår, betaler ligesom andre skatteydere den foreløbige skat i løbet af kalenderåret. Skatten beregnes på grundlag af indkomsten i det forskudte regnskabsår, der træder i stedet for kalenderåret. Er regnskabsåret f. eks. 1. juni-31. maj, skal de skatter, der betales i kalenderåret 1972, være beregnet af indkomsten i regnskabsåret 1. juni 1971-31. maj 1972.

Under det tidligere system har skatteydere med forskudt indkomstår ligesom alle andre skatteydere betalt skat fra og med det skatteår, hvor de blev selvstændigt skattepligtige. Selve overgangen til kildeskat medførte ikke nogen skattekredit for